

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštarno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vratice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ruski car na Dunaju.

Dne 27. avgusta dopoldne se je v sijajnem spremstvu z mlado svojo soprogo pripeljal na Dunaj sedanji ruski car Nikolaj II. Skoro vsi člani naše cesarske hiše, na čelu jim presvetli cesar in cesarica, so se zbrali, da pozdravijo rusko carsko dvojico, ki je prvič dospela v glavno mesto Avstrije, da izrazi našemu vladarju in državi spoštovanje in prijateljstvo.

To je gotovo, da je ruski car hotel s svojim obiskom v prvi vrsti izraziti svoje osebno spoštovanje Nj. veličanstvu cesarju Francu Jožefu, ki skoraj že pol stoletja vladajo Avstrijo. Kakor so naš cesar prijatelj miru, pospeševatelj vseh teženj, ki morejo osrečiti človeštvo, isto tako se to mora reči tudi o mladem ruskem carju Nikolaju II. In zato smemo trditi, da dnevi 27., 28. in 29. avgusta, katere je ruski car preživel na Dunaju, se lahko imenujejo praznik miru.

Zlasti je bilo dne 29. avg. krasno defiliranje dunajskih vojaških čet, katerim so zapovedovali naš presvetli cesar, v pričo ruskega carja. Vojaška godba je igrala rusko in avstrijsko cesarsko pesem. Nato sta se odpeljala vladarja s carico in za njimi ostali dostojanstveniki na kolodvor severne železnice, kjer je čakala naša presvetla cesarica. Tukaj sta se oba vladarja zopet in zopet objela in poljubila, in sta se tudi vladarici najprisrčnejše posloveli druga od druge, in potem sta car in carica odpotovala v Kijev.

Toda ruski car menda »ni rojen po srečno zvezdo.« Komu še ni v živem spominu grozna nesreča o njegovem kronanju letos v Moskvi, ko je žalostno smrt našlo okoli 3000 ljudi? In zdaj po velikih slavnostih na Dunaju ga na potu v Kijev zopet zadene sila občutljiva zguba. Njegov slavni minister za vnanje zadeve, knez Lobanov, je večer dne 30. avgusta nagloma umrl za mrtvoudom. Pred postajo Šopetovsk je pri nekem gozdiču bil dar ukazal vlak ustaviti in je bil šel z vsemi spremljevalci na izprehod. Ko se je vrnil na vlak, bil je knez Lobanov že mrtev.

Knez Lobanov se je porodil leta 1825. Na Dunaju je bil blizu 13 let ruski poslanik in kot tak je bil po Giersovi smrti pred poldrugim letom imenovan vnanjim ministrom mogočne Rusije. To imenovanje je vse Avstrije razveselilo; kajti knez Lobanov je dobro poznal avstrijske razmere. Vedel je, da so v našem cesarstvu prav za prav le Madjari nasprotniki Rusije, ker ne morejo pozabiti, da si jih Rusi leta 1848. natepli, pošteni Slovani in Nemci pa si želijo zveze z Rusijo.

In tega avstrijskega prijatelja zdaj ni več! Ali Avstrija se vsaj za bližnjo prihodnost nima ničesar bati; saj je bil ruski car Nikolaj II. ravno pred smrtjo Lobanovo na Dunaju, kjer je bilo toli prisrčno in sijajno vsprejet. Daj Bog, da si car izbere zopet takega vnanjega

ministra, ki bode prijatelj miru, prijatelj Avstrije! Potem se nam tudi ni bati onega trenutka, ko se bode zrušila skoz in skoz gnila Turčija.

Kako naj delavci volijo?

Rekli smo v predzadnjem članku o delavski volilni pravici, da bodo zmago v peti vrsti volilcev po največ krajih odločevali delavci in moški posli. Vprašanje torej nastane, kako bodo ti novi volilci volili? Bržčas se bodo razcepili v dve stranki, v Kristusovo in Anti-kristovo. Neki star in pobožen prošt na Koroškem so enkrat pred volitvami pridgali, da sta od začetka svetá do naših dni prav za prav le dve stranki med človeškim rodom, božja stranka in satanova stranka.

Tako je zdaj tudi med delavci, kar se bo takoj pokazalo pri bodočih volitvah iz pete vrste. Pošteni in verni hlapeci ter dninarji po kmetih, ki se še Boga bojijo, bodo ubogali svoje poštene, verne gospodarje in bodo volili s krščansko stranko; rokodelski pomočniki po mestih, pa tudi mnogi rudarji in tovarniški delavci na deželi so pa v veliki meri zapeljani po krivih naukih socijalnih demokratov. Oni bodo skušali tudi kmečke delavce na svojo stran zvabiti ter bodo svoje preroke pošiljali čez hribe in doline, da bodo na shodih svoje nauke trosili.

Nasproti tem se pa tudi katoličani branijo in ustanovljajo po mestih in tovarnah katoliška delavska društva. Po tovarnah in rudnikih so delavci že zdaj na ti dve stranki razcepljeni. Z volilno pravico nastal bo vedno hujši duševni boj med krščansko in socijalistično delavsko stranko. Poslednja bo širila med slovenske delavce svojega »Delavca«, snovala socijalistična društva in napravljala shode v svojem duhu.

Upati je, da tudi katoličani ne bodo mirovali, da bodo širili med ljudstvo »Gospodarja«, »Glasnik« in druge res krščanske liste, da bodo poleg katoliških delavskih društev v Mariboru, Žalcu in Vitanju ustanovili še več drugih, ter da bodo pridno delavske shode prirejevali, na katerih bodo spretni govorniki dokazovali, kako so nam večne resnice sv. vere tudi v političnih in socijalnih zadevah potrebne, in kako napačne, neizpeljive in protinaravne so nasprotno nakane in trditve socijalnih demokratov.

Dolžnost krščanskih gospodarjev je, da svoje hlapee pred lažnimi preroki svarijo, jim udeležbo pri protikrščanskih shodih odsvetujejo, ter jim dobro, krščansko berilo priskrbijo. Štajarska voli 4 poslance iz nove pete vrste, na slovenski spodnji Štajar pride jeden. Imeli bomo trd boj; kajti delavci po mestih so že večidel za demokratično, protikrščansko stranko obdelani in pri-